

CANTIQ 215

ITRON VARIA AR FOLGOAT,

Var ar malheur eruet er bevare sul a vis Meurs 1708.

Var ton Santez Anna ar Palud.

ASISTANTET honorabl, a bep seurt qalite,
Imploromp a vir galon ar c'hraç digant Doue
D'ober eur recit fidel eus eur malheur c'hoarvezet
Ibars Ilis ar Folgoat er c'hanvet tremenet.

Petra a droubl va repos? pe seurt sqeut a velan?
Deut ê creis an anter-nos.... pe seurt cri a glêvan?
Jesus, en tan estlamus, a velan anflamet:
Me ya en hano Doue feteis sur da velet.

Aotrou Doue va C'hrouer, trist ê an accidant;
Itron Vari ar Folgoat, prest e teu chenchamant:
Prema eus c'hoec'h mis e voemp joais bras er pardon,
Nag a ben ar c'hoec'h mis crenn e glac'har hor c'halon

Fonta ra va daoulagad, ho muriou benignet,
Eus o guelet dizolo gant an tan rainet,
Dêvet oc'h oll dorjou, ho quer a zo stringet,
Ar plom, ar vein, an ermach var ho tro zo poazet.

Penos e pad va c'halon da antren en ho ti,
Pa ne velan oc'h imach, allas! Guerc'hez Vari,
Nag hini ho mab Jesus, nag ho mab benignet,
Na figur, na tabernacl, na taol all ebet.

O cston! ô tra estranch! ô cas epouvantabl!

Oll draou sacr Mab qer Doue, hor Zalver adorabl,
Me lavar an oteriou, a velan tout fraillet;
Aman e souffr va ene hag e troubl va speret.

O estlamou furius ! ô flamou didruez !
C'houi poa guethal respetet, balamour da Zoue,
Tri grouaduric santel e fournes Babilon ;
Pelêc'h emma ar respet a dlefac'h d'hon Itron ?

Mar plij ganêc'h acordi, Rouanez an êvou,
Eur c'hraç c'hoas d'o servicher, m'er goulen gant daelou,
Perac en deus permetet Doue oll buissant,
Na c'hgui, Guerc'hez ar Folgoat eur bers qen deholant!

Va mab ha va servicher, va c'hliant, va c'hredet,
D'an oll e ve inutil e ouffe den ebet
Petra en deus alumet an tan goal em Ilis,
Mês. bréma me laro dêc'h perac er permetis.

Me vele eus an êvou assambles gant Doue,
Dre zicour ar sclærjén eus an Eternite ;
Va Iliz paour o têvi dre valiç Satanas,
Ha qerqent en he guelis savet gant eur gloar vras.

Ar bêvare zul a vis meurs pehini zo prezant,
Eus a vlavez ar biseost mil eis blas ha seis cant,
E c'hoarvezet ar malheur en Ilis ar Folgoat,
Assur crîs vez ar galon na deuse da drîstat.

Doue a lêzas guechal ar prinç Nabusardan
Da bitla ha da laçat e ludu hag e tan
Ar gær a Jerusalem ha Templ sacr Salomon ;
Ha Nabucodnosor da zistruch ar gær a Vabilon.

Eur vechall e permetas d'ar prinç Anthiocus,
Eun al da Vespasien dre zorn e vap Titus,
Dezoli an Templ sacr-se balamour d'ar pec'her

A rent ennan ha var e dro ha partout dre ar bed.

Un den a zo badezet a zo preciussoc'h,
Ornet a bep seurt graçou hag eur pris huelloc'h;
Coustet qeroc'h da Zone, ha m'ar deu da bec'hi,
Diessa tra zo er bed é dont d'e repara.

Mes c'hoas Guerc'hez ar Folgoat, penos eo e qefet
Ho cloar hag ho plijadur en ho ti ruinet;
Aon ameus, ô va Itron! va Mestrez adorabl,
Na dilêzac'h ar Folgoat en ur stad pitoyabl.

Esper, va zervicher paour, ha consol da speret,
Me vel mil ene devot o tonet d'e guelet.
Leun oll a volonte vad, carg'et a ofrançou,
Ember e gueli adare goloet he muriou.

Me ameus bars er bares demeus a Vicelle,
Bars en escopti Leon ebars en eur c'hontre,
Nombr eus a favoriset hag a zo puissant
E qement seurt materiou, en aour hag en arc'hant.

Me ameus bet consolet en o affliction,
Da gals emeus exocet dezirou o c'halon,
N'o deus qet ancounac'het va graçou tremenet,
Hag o deus c'hoas esperanç en amzer zonet.

Ar fenix a yaouanqa pa ve scuis gant cosni,
En em expos da vervel evit enem dêvi;
Neuze demeus e ludu enem form a neve,
Hag en Iliz ar Folgoat é bet c'hoarvezet se.

Itron Vari ar Folgoat, troit ho taoulagad
Ouz ar pelerinet paour a zeui a galon vad.
D'oc'h Iliz eus ar Folgoat gant guir devotion,
Roit dê, Guerc'hez glorius, ho penediction:

DISCOURS

EVIT GOULEN EUR PLAC'H DA EUREUJ.

Var un ton Comedi.

SALUT, compagnenez, gant ur galon ardent,
 Deus a greis va c'halon e ràn va c'hompliment.
 Ma c'houvejen an tu, ar fêçon d'e ober,
 E voa va brassa joa plijout d'oc'h oll douster.

Peb action gaer d'e ober pa zeomp,
 Dre ar Sin eus ar Groas ato e commançomp :
 En hano an Tåd, ar Mab hag ar Speret-Glan,
 Zo tri ferson distinct en eur memes unan.

Abaoue ma voan bian var brec'h va mag'erez,
 Me am boa an desseign da antren er pales ;
 Mes aru ê an deiz, an amzer er vech-màn,
 Ma meus bet an henor da zont bete ennàn.
 Evit beza hirie antreet en ho ii,

N'ouzoc'h qet, marteze, tenor va c'hevredi :
 Me zo ur messajer zo amàn digasset,
 Qazi hep gout an hent gant an den a euret.

Mes pa zon digasset deus e beurs o pete,
 Me a rai e excus ha va ini ive.

Qent avanç davantach, ec'han d'en em adressi
 Dêc'hu, ô va Jesus, hor C'hrouer, hor Messi.

C'houi eta, va Jesus, a rei dîn ar speret
 Da expliqa pep tra evel ma zeo dlect ;
 C'houi a rei dîn ar c'hraç, pouvoar hag eloqanç,

Sclêrijen d'am speret da gomz en ho prezanç.

Va bolonte ha va dessign eo hirie an de
Da anonç dêc'h. . . . . evit ar guir roue ,
Mes c'hoas e c'houlennàn da rouanez gantàn
. . . . . ar verc'h. . . . . deus an ti-màn.

Eh bien, plac'h yaouanq, enem strinqit d'an daoulin.
Da c'houl benos ho tad qent mont da euteuji ;
A beurs Doue au Tad czeo demp ordrenet
Ne anconesomp qet nep en deus or mag'et.

Benos Doue an Tad a c'hoalan da g'enta,
Guir Grouer eus an ên, Gouarner ar bed-ma ;
Mes guelet a ràn c'hoas, pa remérqan erfat,
Penos e que daerou demeus ho taoulagat.

Neqet ar pezh oc'h eus grêt eo o gra contristet
Mes guelet ho tad, ho mam penos int dezolet.
Allas ! rêzon o deus, ne de qet hep sujet,
Guelet e teut da guitat nep ne deus o mag'et.

Gant qement eus a soign savet bete vremen, qemense
a laqa ho calon d'e ouelàn.
Aisa, tad truezus, distroit ho taoulagad
Var ho merc'h. . . . . a c'houlca he mennat.

Èmedi d'an daoulin dirazoc'h prosternet,
Deus a greis he c'halon o c'houlca he souet.
Ha c'houi, mam dezolet, roit ho penos ganti,
Gant ho merc'h. . . . . da eureuji. *Ia, ia, ia.*

Hola ta. . . . . aualc'h ê qemense,
Oboisset oc'h eus da c'hourc'hemen Doue ;

Grêt oc'h eus ho tever gant guir humilite,
Ha Doue ne c'houlen nemet guir volonte.

Eh bien. . . . . plac'h fur ha disqet mat,
Avancit ho pasiou evit mont bete ho tad,
Ha roit dezà daou boq eus a greis ho calon,
Pa oc'h eus obtenet e venediction.

Distroit c'hoas eus ar vam pini neus o caet,
O livret da zemezi pa oc'h eus souhetet;
Mes c'houi ta, tad ha mam meurbet oc'h contristet,
Ocazion oc'h eus, n'en deo qet hep sujet.

Mes ho merc'h a zo fur, instruct mat e ze,
Ha ne deus grêt netra enep ho polonte.
Qent avanç davantach, me c'houlen eviti
Conje he breur, he c'hoar, qent mont da eureuji,

Paeron ha maeronez, mar emaint var ar plac,
Me c'houlen eviti o penos dig'enac'h.

C'houi o poa contractet en iliz eviti.
Hag hi c'houl ho penos qent mont da eureuji.

Benos he oll ligne, conje he oll g'erent,
Setu ar seul sujet ma omp-ni deut en hent.
Benos ar re zo maro n'allàn qet da c'houlen,
Rac cals a galonou contrist a laqafen.

Guell ezeo eur beden d'ar re zo decedet,
Evit goul o c'honje pa na maint var ar bed;
Dre ze en ho pedan da lavaret g'enen
Ar salm eus an Iliz e renoz d'o inc. *De profundis.*
Arsa, compagnuez a zo amañ prezant,

Me zezir ar bonheur d'o renta oll constant ;
 Mes nemeus qet , sioas , speret an oll æle ,
 Da gontanti peb-unan herve e volonte.

Ma'm bije ar pouvoar en devoa Alexandri ,
 Pa voa bet prizonier er g'ær eus a Vitri :
 Ennes a zisqare , gant moes e drompillou ,
 Seis murail simantet en dro da Jerico.

P'otramant ar studi en devoa Josue ,
 A laze en combat seis ha trêgont rous ,
 A arrête an eol un heur anter en ær ,
 Pa voa o combati vit rei dezàn sclerder.

P'otramant ar furnes en devoa Salomon ,
 Pe an talanchou caer deus an doctor Ciceron ,
 Me foije un discours a vije d'ho souhet ,
 Nonpas deus an anter ar pes a veritet.

Eh bien , compagnunes , enem rejouisset ,
 Setu bet deomp an hini pini'r boamp deziret ,
 Hag hi qer caer hag an de pe an eol ardant ,
 Memeus hor c'halonou a rento oll constant.

Car e hini e unan zo pareillamant zo g'iê
 Vel ma ve an deillou er gue e fin mis mae ,
 Memeus qen a zonnj din an devez a hirie ,
 E deveus astennet deg blaves va bue.

Graç d'ennem velet er pales celestiel ,
 En hano an Tad , ar Mab hag ar Speret-Santel ,
 Eno gant hon æl-mat ni vo reprezantet ,
 Pa vo ret renta cont dirac Salver ar ar bed.

E vo lennet an decret hep on favorisa ,

Demeus o meritou vo barnet peb unan ;
 Eno na gaqeto nag honont nag homàn :
 Aoalc'h or bezo tout d'enem justifia.

Mar emeus choqet den dre re a liberte ,
 E c'houlàn mil excus digant ho majeste ;
 Mar emeus choqet den na drouc laret netra ,
 Deus a greis va c'halon excus a c'houlennàn.

Arsa, Compagnunez, ha na drouc sonjet qet,
 Na laret goude se e meus me e laeret ;
 Bet emeus ho conje, gant ho permission,
 Me o trugareca eus a greis va c'halon,
 M'o ped d'am asista evit e c'hundui,
 Ma hefomp gant henor de c'has da eureuji.

FIN.